

549a. Lõhke ära laulatunud,

kõrgu pappi paunud paar:

Nõ 179.

Üles muast mere muruiga,

kivile kake külifid!

Enba müid foela fofab ferve;

Haukon kake valgeid.

Enba müid kakkse laulunud kuufi;

Kena kääritab kakeifa,

Üi aga löndu üial kime.

Üles muasta üiskemata,

549b. Oma käli kääskemata,

Mouija rimetemetata!

Kivile kake külifid!

Enba kichutõõ kivile,

Enba kargitas koolo.

Üles muasta üiskemata,

Üles muasta mere muruiga!

Akka fies käändata küddema,

Akka fies lühtrisa lühtrima, ilma lühtrita laadumal

549c. Kõimal pane varvaste vahete,

Lõuna lüli lõuna laudad,

Tandfi lüli kalle korad!

Sea põhust korad pööruksi,

Lõmba korast tallifid,

Lõmba laudast vaapikud,

Obafõ letrifit laugi tõku;

Fule fies juostes lubaje,

Anna fies ästi äist lüli,

Anna ästi ämmal tõsta,

549d. Süis oled äia ca muruiga,

Süis oled ämma ca muruiga,

Kuid aga küff ännake,

Kaal kulla narmuke!

Ope või madaluketne,

Võta müid kakkse kairnelufe,

Ülle kannu võda piffo,

Filgusa õlut lüli,

Läigita õlut lüli,

Katula õlut kollele!

549e. Ope või madaluketne,

Üi ehtig fipmi lüli,

Fule me fipmad lüli,

Üi ehtig fipmi ferna piale,